AUGUSTINUS
Admont, 12. Jh. Seite 61r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

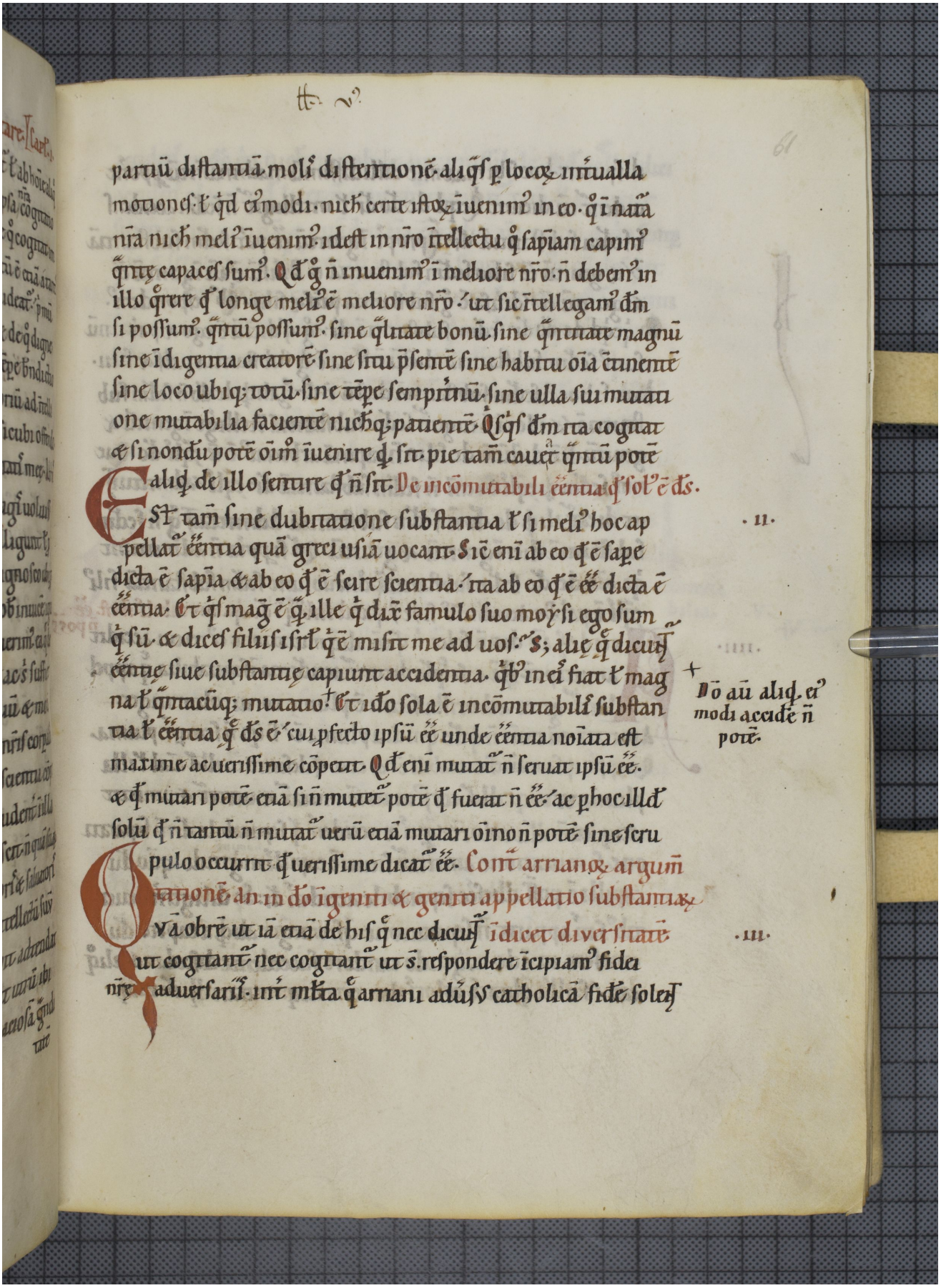

partiū distantiā molis distentionē aliq̄s p locoꝝ intuālla
motiones. l' q̄d eiꝰ modi. nich certe istoꝝ īuenimꝰ in eo. q̄ ī natā
nr̄a nich meliꝰ īuenimꝰ. idest in nr̄o ītellectu q̄ sapiam capimꝰ
q̄ntę capaces sumꝰ. Q d̄ q̄ n̄ inuenimꝰ ī meliore nr̄o. n̄ debemꝰ in
illo q̄rere d̄ longe meliꝰ ē meliore nr̄o. ut sic ītellegamꝰ d̄m
si possumꝰ. q̄ntū possumꝰ. sine q̄litate bonū. sine q̄ntitate magnū
sine īdigentia creatorē. sine situ p̄sentē. sine habitu oīa c̄tinentē
sine loco ubiq; totū. sine tēpe sempitnū. sine ulla sui mutati
one mutabilia facientē nichq; patientē. Q̄sq̄s d̄m ita cogitat
& si nondū potē oīm īuenire q̄ sit. pie tam̄ cauet q̄ntū potē
aliq̄ de illo sentire q̄ n̄ sit. De incōmutabili ēēntia q̄ solꝰ ē d̄s.

Est tam̄ sine dubitatione substantia l' si meliꝰ hoc ap .ii.
pellatur ēēntia quā greci usiā uocant. Sic enī ab eo q̄ ē sape
dicta ē sapīa & ab eo q̄ ē scire scientia. ita ab eo q̄ ē ēē dicta ē
ēēntia. Et q̄s mag̃ ē q̄ ille q̄ dix̄ famulo suo moysi ego sum
q̄ sū. & dices filiis isrl' q̄ ē misit me ad uos. S; alię q̄ dicuntur .iiii.
ēēntię siue substantię capiunt accidentia. q̄bꝰ in eis fiat l' mag
na l' q̄ntacūq; mutatio. Et ido sola ē incōmutabilis substan
tia l' ēēntia q̄ d̄s ē. cui pfecto ipsū ēē unde ēēntia noīata est
maxime ac uerissime cōpetit. Q d̄ enī mutatur n̄ seruat ipsū ēē.
& q̄ mutari potē etiā si n̄ mutetur potē q̄ fuerat n̄ ēē. ac p hoc illd̄
solū q̄ n̄ tantū n̄ mutatur uerū etiā mutari oīno n̄ potē sine scru
pulo occurrit q̄ uerissime dicatur ēē. Contra arrianoꝝ argum̄
tationē an in d̄o īgeniti & geniti appellatio substantiaꝝ
uā obrē ut iā etiā de his q̄ nec dicuntur īdicet diuersitatē .iii.
ut cogitantur nec cogitantur ut s̄. respondere īcipiamꝰ fidei
nr̄ę aduersariis. int̄ mlta q̄ arriani aduꝰsꝰ catholicā fidē solent

+ Dō aū aliq̄ eiꝰ modi accidē n̄ potē.